

ת"פ 65415/12/15 - מדינת ישראל נגד מחמוד בכר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65415-12-15 מדינת ישראל נ' בכר(עציר)

13 מרץ 2016

המאשימה

כבוד השופט עמית כהן
מדינת ישראל
ע"י עו"ד אליזבת ברנר אברהם
נגד
מחמוד בכר (עציר)
ע"י עו"ד מוחמד ג'ברין

הנאשם

בפני
בעניין:

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה, לפי סעיף 332א(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. (להלן: "**החוק**").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם, תושב עזה ודייג במקצועו, יצא ביום 7/12/15 בסירת דייגים (להלן: "**הסירה**") לדייג מול חופי עזה יחד עם אחר (להלן: "**זאיד**"); הנאשם וזאיד חרגו מעבר לתחום המותר לדייג (השניים התרחקו למרחק 9 מייל מהחוף בעוד מותר לדייג עזה לדוג במרחק של עד 6 מייל מהחוף); ספינות חיל הים התקרבו לסירה וקראו לשניים לעצור; השניים החלו להימלט לכיוון רצועת עזה, כאשר הנאשם נוהג בסירה; ספינות חיל הים רדפו אחרי הסירה, וגרמו לה לעצור לאחר שירו לעבר מנוע הסירה; משהתקרבה ספינת חיל הים אל הסירה, השליך הנאשם לבנה לעברה ולעבר החיילים שהיו על סיפונה, באופן שיש בו כדי לגרום לפחד ובהלה; החיילים שבספינה נאלצו לירות כדורי גומי לעבר הנאשם וזאיד.
3. ביום 25.2.16 הורשע זאיד, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הכשלת עובד ציבור לפי סעיף 288(1) לחוק והושתו עליו, כפי הסכמת הצדדים, 81 ימי מאסר, כמספר ימי מעצרו.
4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, על פיו תוקן כתב האישום לנוסח הנ"ל, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, אך סיכמו שהמאשימה לא תטען ליותר מ- 12 חודשי מאסר בפועל.
5. הנאשם ללא עבר פלילי.

טענות הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בן 12 חודשים. לטענתה, הנאשם חרג מעבר לתחום המותר לדייג, לא נשמע להוראות החיילים, ברח מכוחות הצבא והעמידם בסיכון כאשר השליך לעברם לבנה. העונש המרבי הקבוע לצד העבירה בה הורשע הנאשם הוא 10 שנים. הוסיפה ב"כ המאשימה וטענה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירת החיים ושלמות הגוף, וכן בערך השמירה על ביטחון המדינה. לכן, מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר.

עמוד 1

ב"כ המאשימה אבחנה את עניינו של הנאשם מזאיד וטענה שחלקו של הנאשם היה מהותי ומשמעותי יותר, הוא זה שהשיט את הסירה ויידה את האבן לעבר הספינה.

7. ב"כ הנאשם עתר להשית עונש מאסר החופף את ימי מעצרו, נוכח התיקון המשמעותי בכתב האישום שכלל גם תיקון העבירה. העבירה בה הורשע הנאשם מיוחסת בדרך כלל לכלי תחבורה שונים כגון: רכבים, אוטובוסים ורכבות, כאשר לרוב מתבצעות העבירות על רקע אידאולוגי או דתי. העבירות שביצע הנאשם נבעו מהחשש של הנאשם שהחילים יחרימו לו את הספינה. הנאשם הודה ולקח אחריות למעשיו, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט. בעת האירוע נפגע הנאשם כתוצאה משלושה כדורי גומי, ספינתו הוחרמה ביחד עם סחורתו, הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים, שאחד מילדיו סובל ממחלה קשה ונדירה, ובשל מעצרו של האב, מצבה הכלכלי של המשפחה הורע מאוד.

8. הנאשם תיאר שהוא עובד כדייג ומפרנס את משפחתו, יש לו שלושה ילדים, אחד מהם חולה, את מצבו הכלכלי הקשה והצורך שלו לחזור לפרנס את משפחתו. הנאשם הוסיף ותיאר כי סירת הדייג עליה נתפס, נתפסה על ידי חיל הים והיא אינה שלו, אלא הוא שוכר אותה תמורת 500 ₪ לחודש. בזמן האירוע נפגע הנאשם משלושה כדורי גומי אשר נורו עליו על ידי החילים. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, הביע רצון לחזור לעזה וכי לא יחזור על מעשיו.

דין

מתחם העונש ההולם

9. הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק, הקובע:

"המיידה או יורה אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה בנסיעה, באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו של הנוסע בכלי התחבורה או את מי שנמצא בקרבת כלי התחבורה, או שיש בו כדי לפגוע בכלי התחבורה בנסיבות שיש בהן כדי לעורר פחד או בהלה, דינו - מאסר עשר שנים."

10. מעשי הנאשם בוצעו תוך ניסיון התחמקות מחיילי צה"ל, אשר תפקידם להגן על ביטחון המדינה ואזרחיה. הנאשם במעשיו אילץ את חיל הים לבצע מרדף, וזרק אבן על ספינת חיל הים ולעבר חיילים שהיו על סיפונה באופן שיש בו כדי לגרום לפחד ובהלה. כתב האישום אינו מייחס לנאשם יצירת סיכון בטחוני או סיכון של חיילי צה"ל.

העבירה אשר בוצעה על ידי הנאשם הינה בהתאם לסיפא של סעיף 332א(א), בנסיבות החמורות פחות מיתר החלופות שבסעיף, שאין בצידן סיכון של משתמשים בכלי תחבורה.

הערכים המוגנים שנפגעו והמוגנים על ידי הסיפא הנ"ל הם שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כלי תחבורה והשימוש בהם ללא הפרעה ומבלי להפחיד את המשתמשים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מבוטלת, אך אינה גבוהה.

11. מדיניות הענישה טרם נקבעה במקרה כמו המקרה שבפניי- ידיו אבן על ספינה. בתי המשפט השונים דנו במקרים של השלכת אבנים על מכוניות:

בת"פ 38705-07-13 מדינת ישראל נגד ראובן מאי והאח' (7/1/16), דן בית המשפט המחוזי במקרה בו ידיו הנאשמים, כשהם רעולי פנים, עשרות אבנים וסלעים לעבר שני כלי רכב משטרה שנועו על ציר תנועה בשומרון. הנאשמים בנו

מחסום, עשוי אבנים גדולות וצמיגים בוערים, וכאשר נאלצו כלי הרכב לעצור בשל המחסום, יידו הנאשמים, 6 במספר, ועוד כ- 10 אחרים, אבנים וסלעים לעבר הרכבים, שהיו ממוגנים. המעשה נעשה על רקע אידיאולוגי, כחלק מתופעה רחבה של פגיעת אזרחים ברשויות אכיפת החוק, תופעה אותה יש למגר. נקבע שאך בנס לא הסתיים האירוע בתוצאה קשה. הנאשמים הורשעו בעבירה לפי סעיף 332א(א) ונקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשים.

בע"פ 2432/15 חליל עיסא נגד מדינת ישראל (2/7/15), דן בית המשפט העליון בערעור על הרשעה בעבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, בניגוד לסעיף 332(3) לחוק (אשר הוחלף על ידי סעיף 332א(א) בתיקון 119). המערער עמד על גבעה הצופה על כביש ירושלים מעלה אדומים, ויידה מגובה רב אבנים לעבר מכוניות שנסעו בכביש. בית המשפט העליון אישר את קביעת בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא בין 8 חודשים ל- 24 חודשים. בית המשפט העליון עמד על החומרה הרבה הטמונה ביידוי אבנים לעבר מכוניות נוסעות וכי השלכת אבנים עלולה לגרום לתוצאות הרוג אסון ועלולה להביא לתאונה שסופה מר.

בת"פ 43923-07-14 מדינת ישראל נגד אמיר יגמור (3/11/15), הורשע נאשם על ידי בית המשפט המחוזי בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, בניגוד לסעיף 332(3) לחוק. הנאשם הצטרף לאחרים, אשר יידו אבנים לעבר כלי רכב שנסעו והבעירו צמיג על הכביש. הנאשם יידה אבן אחת בכוונה לפגוע בנוסעים בכביש ולסכן את בטיחותם של כלל המשתמשים בדרך. נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר בפועל לבין 24 חודשי מאסר.

בת"פ 20196-09-14 מדינת ישראל נ' מוסטפא מחאמיד (26/2/15), הורשה נאשם על ידי בית המשפט המחוזי בעבירה על סעיף 332(3) לחוק. הנאשם זרק אבן על כלי רכב, דבר שגרם לנוסעי הרכב להיבהל, לסטות שמאלה וכמעט להתנגש בגדר הפרדה. בית המשפט קבע מתחם בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

12. סעיף 332א חוקק במסגרת תיקון 119 לחוק, אשר נכנס לתוקף ב- 20/7/15. עיון בדברי ההסבר לחוק מלמד כי מטרת התיקון היא לסייע בהתמודדות עם תופעת יידוי האבנים, אשר הפכה לשכיחה בשנים האחרונות ולנגד עיני המחוקק עמד המקרה של יידוי אבנים כלפי מכוניות נוסעות בנתיב תחבורה.

בנסיבות הספציפיות והמיוחדות של ביצוע העבירה על ידי הנאשם- כאשר לא היה סיכון לחיי אדם; האבן הושלכה לעבר ספינה של חיל הים, אשר מטבע הדברים היא ממוגנת; ומאחר והספינה הייתה במהלך פעילות מבצעית ולכן לא היה אלמנט של הפתעה, אשר מגדיל את הסיכון בזריקת אבן על כלי תחבורה- הרי שמבלי לגרוע מחומרת המעשים המיוחדים לנאשם נראה שהעונש המתאים נמוך מהמקרים אשר פורטו לעיל.

המחוקק היה ער לכך שיש לתת מענה נפרד ליידוי אבנים לעבר כלי רכב משטירתיים, הנוסעים במהירות נמוכה יחסית, חלקם ממוגנים, אשר אינם מסכנים את השוטרים אך פוגעים ביכולת האכיפה ושמירת הסדר, ולצורך כך חוקק סעיף 275א לחוק, הקובע:

המיידה או יורה אבן או חפץ אחר לעבר שוטר או לעבר כלי רכב משטירתי, במטרה להפריע לשוטר כשהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך, דינו - מאסר חמש שנים.

במקרים אשר צוטטו לעיל, נגזר דינם של משליכי אבנים לעבר מכוניות, דבר אשר עלול לגרום חלילה למחיר דמים [ע"פ 8639/13 אלדבס נגד מדינת ישראל, 17.3.14]. לעומת זאת, לפי עובדות כתב האישום המתוקן, לא היה במעשי הנאשם כדי לסכן את החיילים. אמנם הנאשם הורשע בעבירה על סעיף 332א(א) לחוק, אך נראה שבנסיבות המיוחדות של מעשי הנאשם, ניתן ללמוד מהעונש הקבוע בסעיף 275א לחוק, שהוא מחצית מהעונש הקבוע בסעיף 332א.

13. הנאשם הורשע בביצוע עבירה לפי החלופה הפחות חמורה מחלופות סעיף 332א(א); נסיבות המקרה מלמדות שאין אינדיקציה שקודם למגע הראשון עם ספינות חיל הים, ביצע הנאשם עבירה פלילית, למעט החרیגה ממתחם הדיג המותר; לא היה תכנון מוקדם; הנאשם לא פעל מסיבות אידיאולוגיות ומעשיו לא נעשו על רקע ביטחוני ולא במסגרת התפרעות או הפגנה; הנזק שהיה צפוי מביצוע העבירה אינו גבוה, זאת בשים לב שלא היה במעשה הנאשם כדי לסכן את חיילי צה"ל, אלא כדי לגרום לפחד ובהלה; ולא נגרם נזק לספינת חיל הים או לחיילים. בנסיבות הספציפיות של תיק זה, אני סבור שמתחם הענישה ההולם עומד על 3 חודשי מאסר עד 15 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, התחשבתי בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי; נשוי ואב ל-3 ילדים, הנושא בנטל פרנסת משפחתו בתנאים לא קלים; מאסרו של הנאשם פוגע בצורה משמעותית במשפחתו, אשר בהיעדרו עלולה להיות ללא מקור פרנסה; הנאשם נפגע משלושה כדורי גומי בזמן האירוע; סירת הדיג בה עשה הנאשם שימוש נתפסה על ידי חיל הים, דבר הגורם לו נזק כלכלי משמעותי; הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בצורה מהירה, אשר חסכה זמן שיפוטי; הנאשם הביע חרטה כנה והתרשמתי שהוא הבין את הפסול שבמעשיו.

15. לא מצאתי לחרוג לקולא או לחומרא ממתחם הענישה. בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, אני סבור שיש להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

גזירת העונש

16. על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

4 (ארבעה) חודשי מאסר אשר ימנו מיום מעצרו, 7/12/15.

6 (שישה) חודשי מאסר על תנאי. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, יעבור הנאשם עבירה לפי סעיפים 275א או 332א לחוק.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשע"ו, 13 מרץ 2016, בדיון אשר התקיים במעמד הצדדים.